

ע"ב. אי פשיט' לך מילתא כיממא
דאנפשות קאתי, פי' בקונ' דהיינו באדם אחר
ולא באב על הבן, ואי מספקא לך באב על
הבן, ול"נ דלישנא דאי פשיטא משמע שיש
פעמים שאינו פשיטא לך, והא ודאי לעולם
פשיטא לך דאנפשות קאתי כיון דמיירי באחר
כדמוכח בסנהדרין, דלמה בא ליקח ממונו של
בעל הבית והוא יודע שאם יראנו הבעל שלא
יניחנו ליקח ממונו, וא"כ הוא בא להורגו אם
יקום כנגדו, וכיון דבא להורגך השכם להורגו,
לכ"נ לפרש דמיירי הכל באב על הבן דמסתמא
רחמי ^{האב} על הבן ולא יהרגו אם יעמד
נגדו, הילכך צריך לידע בודאי ובברור שלהורגו
בא, ומשום הכי קאמר אי פשיטא לך כו'.